

Een interview met Eddy van IJken

Zesendertig jaren onafgebroken in de gemeenteraad

JAN DELFGOU

Toen wij Eddy van IJken vroegen of wij een gesprek met hem mochten hebben, was hij daar direct toe bereid. Hij voelde zich zelfs vereerd. En doordat een lichte aardverschuiving de verantwoordelijkheden binnen de gemeenteraad van Eemnes wat had, gewijzigd werd Eddy voor de laatste maanden van de zittingsperiode van de raad tot wethouder gekozen en zaten wij eind 2009, de dag na de Kerst, al tegenover elkaar in zijn wethouderskamer op het gemeentehuis. Met een gepland lege agenda, heerlijk rustig en vooral buitengewoon plezierig.

Opnieuw wethouder (2010).

Eddy is geboren in de novembermaand van 1946 in het ouderlijk huis aan de Laarderweg 50 en groeide op in een protestants-christelijk gezin. Thuis waren ze met vijf kinderen. Hij heeft twee broers en twee zusters. Hij is de middelste.

Hij volgde uiteraard de School met den Bijbel, aan de Laarderweg, waar nu de Rabobank staat. De onderwijzers waren toen meester Van de Meent en meester Kronenburg. Daarna 1 jaar Gymnasium, waarmee hij, zoals hij het zelf uitdrukte, aan het eind van zijn Latijn kwam, en nog 4 jaar naar het Christelijk Lyceum in Hilversum.

Eddy: “Je leerde daar wel wat en daar heb ik nu nog gemak van.”

Geboortehuis aan de Laarderweg 50 te Eemnes.

Toen lonkte het werk en leerde hij ook die kant van het leven kennen binnen het transportbedrijf van zijn vader waarvan ook twee ooms deel uitmaakten. Dat transportbedrijf was toen gevestigd aan de Wakkerendijk bij de haven. En werken moest hij. Hij voelt nog het gewicht van de 50 kg. zware zakken met o.a. meel en suiker die bij het laden en lossen versjouwd moesten worden. Overigens heeft dat harde werken hem ook geleerd letterlijk op eigen benen te staan. Want toen Eddy in 1966 in militaire dienst moest en het bedrijf van zijn vader en ooms later ophield te bestaan, vestigde hij zich na zijn dienstitijd in 1968 als zelfstandig transportondernemer met één vrachtwagen aan de Laarderweg.

Direct vanaf het begin maakte hij een forse groei mee. Geparkeerd werd toen nog op het parkeerterrein van het oude voetbalveld, waar nu De Hilt en de huizen van de Hasselaarlaan zijn gebouwd. Dat begon, toen het bedrijf echt hard groeide, problemen te geven. Daardoor werd het in 1973 verplaatst naar de Eemweg in het Eemnesser deel van Eembrugge.

Daar bouwde hij ook zijn woning waar hij is gaan samenwonen met de vrouw die hem twee kinderen schonk waardoor hij inmiddels ook nog de trotse grootvader van drie kleinkinderen is geworden.

Die forse groei zette zich een aantal jaren voort. En met het transport van in het

begin vooral veel tourcaravans en stacaravans groeide het aantal vrachtwagens naar 11.

Gedurende de periode 1979-1980 zakte de caravanbranche wat in met als gevolg daarvan ook een vermindering van het aantal vrachtwagens van 11 naar 4. Maar vanaf 1983 kwam de handel weer duidelijk op gang zodat Eddy gemiddeld toch wel met 7 wagens is blijven rijden. En dan niet alleen in eigen land maar ook in het buitenland waarbij voor wat de caravans betreft het zwaartepunt op Frankrijk en Zwitserland ligt. Om een misvatting te voorkomen vindt Eddy het echter van belang te melden dat het transport van caravans er wellicht in aantal wat uitspringt maar zeker niet het enige is.

Op internet vonden we:

“Eddy van IJken, uw partner als het gaat om vervoer van gewone, maar vooral buitengewone zaken zoals caravans van de kleinste vouwwagen tot het grootste chalet en kantoorunits, schaftwagens, containers, bouwmaterialen enz.”

Wat door Eddy vervoerd kan worden heeft dus bijna geen grenzen.

Want hij is vooral gespecialiseerd in vervoer van breedtetransporten met eigen materiaal en gediplomeerde begeleiders. En u bent ze ongetwijfeld wel eens tegengekomen, zo’n CONVOI EXCEPTIONEL begeleid door die kleine gele au-

Als kind aan het vissen in Zeeland met zijn broers Jan (midden) en Kees (links) (1968).

to's. Hij is inderdaad specialist in hoog, lang en breed.

Eddy: "Vooral de breedte transporten vereisen een goede voorbereiding voor wat betreft vergunningen en begeleiding, teneinde tot een goede uitvoering te komen.

De verste ritten die gemaakt zijn waren naar Irak, in 1976. Mijn medewerkers, Alex van Leeuwen en Rob Wiegers zijn daar toen naar toe geweest en waren drie weken onderweg."

Al jaren wordt de planning in het bedrijf door zijn broer Kees gedaan, terwijl ook zijn zoon Raymond in het bedrijf werkzaam is.

Met zoon op de bank (1977) (met ruim kapsel).

De voltallige gemeenteraad in 1993, met Eddy als wethouder.

De eerste vrachtwagen, geparkeerd op het Sneepaadje, de huidige Hasselaarlaan (1968).

Het inmiddels uitgebreide wagenpark, op het parkeerterrein van de voetbalvereniging, bij de speeltuin, nu Hasselaarlaan (1972).

Het wonen in Eembrugge

Ook het wonen in Eembrugge ervaart Eddy als bijzonder plezierig. Vooral ook doordat daar in de loop van de jaren een aantal kleine bedrijven aan de Eemweg is verplaatst en er meer gezinnen met kinderen zijn komen wonen. Voor die kinderen wordt veel georganiseerd en door die kinderen als binding is er een goede onderlinge band gegroeid, binnen een kleine gemeenschap waar lief en leed gedeeld wordt

Eddy: “Een van de hoogtepunten was de jaarlijkse voetbalwedstrijd tussen jong en oud Eembrugge waarbij het er zowel tijdens als na de wedstrijd altijd heet aan toe ging. Verder ook de schaatsmarathon die gehouden werd in Eembrugge om het Ocrieteiland op de rivier de Eem. Dat was altijd een groot spektakel. Maar voor een kleine gemeenschap wel een hele organisatie waarbij gelukkig veel Eemnessers met plezier kwamen helpen. En dat daar na de wedstrijd, als alles rond is een feestje aan wordt gekoppeld spreekt natuurlijk voor zich. Ook leuk is de jaarlijkse fietstocht op Tweede Pinksterdag, waarbij een fors aantal Eembruggers een stuk gaat fietsen met uiteraard de broodnodige pauzes.”

De politiek

Velen van u kennen Eddy haast vanzelfsprekend alleen als het lid van de gemeenteraad. En wetende dat de vader van Eddy tot aan zijn overlijden in 1965, dertien jaar wethouder van Eemnes is geweest, ligt de veronderstelling voor de

hand dat Eddy het met politiek bezig zijn van huis uit heeft meegekregen. Maar die stelling gaat niet op. Uiteraard werd er thuis wel eens over gemeentepolitiek gesproken maar dat had op Eddy verder geen enkele invloed. En ook na zijn diensttijd, toen hij toch wat meer rond had gekeken en ook de meningsvorming wat meer politiek gericht zou kunnen zijn, werd er bij Eddy nog niets wakker.

Dat kwam pas in het begin van de jaren zeventig toen hij en een aantal gelijkgestemde vrienden geconfronteerd werden met de mogelijke opgedrongen uitbouw van hun geliefde gemeente Eemnes tot 20.000 inwoners. Eemnes was namelijk door hogerhand, van overheidswege, zoals dat wordt genoemd, aangegeven als groeigemeente. En of ze dat aantal daarvoor benodigde woningen maar even in hun toekomstplannen wilden inpassen. En dat was toch wel een verrassing waarmee men werd geconfronteerd. Echt wel wat te veel van het goede. En Eddy en zijn vrienden vonden dat ze dat moesten trachten af te remmen en zich daar toch tegen moesten verzetten. En dat kon maar op één manier, een politieke partij oprichten en mee gaan doen met de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

En zo werd de partij DorpsBelang opgericht die zich in 1974, met Eddy als lijststaanvoerder, presenteerde en ook direct met één zetel in de raad kwam. Die raad bestond toen nog uit 11 leden waarvan in 1974 het bijzondere was dat er van de elf gekozen leden behalve Eddy nog zes nieuw waren.

Nadien heeft DorpsBelang een gestage groei doorgemaakt en is een vast onderdeel van de plaatselijke politiek geworden.

Geparkeerd in de woestijn in het Midden-Oosten (1976).

Op weg naar Zwitserland (1999).

Overigens mag op deze plek worden opgemerkt dat Eddy van IJken vanaf 1974 tot aan 2010 onafgebroken lid van de gemeenteraad is gebleven en van 1990 tot 1994 ook wethouder en dat hij ook ruim de tijd nog heeft meegemaakt dat je èn raadslid èn wethouder kon zijn waardoor je bij je eigen voorstellen, die je als wethouder inbracht, als raadslid vóór kon stemmen.

(Dit zgn. monistische systeem is met ingang van de verkiezingen van maart 2002 veranderd door het invoeren van het zgn. dualistische systeem, waarbij wethouders ook van buiten de gemeenteraad kunnen worden voorgedragen, gekozen en aangesteld en dus geen lid zijn van de gemeenteraad en dus ook geen stemrecht meer hebben).

Vanaf 1974 tot 2010 zijn echter wel 36 jaren oftewel 9 raadsperiodes, waarin Eddy in drie gemeentehuizen heeft vergaderd en gewerkt en heeft samengewerkt met zeven verschillende burgemeesters. En als we dit in januari schrijven zijn de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2010 al weer in zicht en heeft Eddy het voornemen ook de tiende raadsperiode als voorman van zijn Dorps-Belang binnen te stappen.

De geachte lezer van dit verhaal weet inmiddels hoe dat is afgelopen.

Nieuw in de raad betekent letterlijk groen zijn en nog heel veel moeten leren en

ervaring opdoen. Daarbij merken wij echter op dat Eddy door de langdurige ervaring inmiddels vooral bekend staat vanwege zijn enorme dossierkennis. Als we hem daarover vragen reageert hij met vooral te wijzen op zijn goede geheugen wat hem in zijn werk goed van pas komt.

Eddy: “Maar dossierkennis is voor mij vanaf het begin ook een grote noodzaak geweest om mij met een aantal grootheden in de gemeentepolitiek te kunnen meten en mij staande te kunnen houden.

Toen ik in 1974 in de raad kwam, speelden de bestemmingsplannen Wakkerendijk en Meentweg en moest ik mij in korte tijd heel veel kennis eigen maken. En nog weet ik hoe ik bij de behandeling van dat onderwerp, toen ik daarover zelf ook het woord moest voeren, door ervaren rotten onderuit werd gehaald. En dat gebeurde ook bij andere onderwerpen. En met veel respect noem ik de namen van mannen als Roel Terlien en Lammert van der Sleet waarvan ik, noodgedwongen, heel veel geleerd heb, totdat zij, als mijn gelijke, ook naar mij gingen luisteren en ik niet meer op beginnersfouten kon worden betrapt.

Wat bij mij dan ook voorop blijft staan is het respect dat je voor je mederaadsleden moet blijven houden terwijl je over een bepaald onderwerp toch ook

De ijsmeesters op de bevroren Eem, voor de schaatsmarathon (1980) v.l.n.r. Eddy van IJken, Aart de Ruygt, Jan Schuurman en Elias van IJken.

ernstig van mening met elkaar kan verschillen. En het moet mij van het hart dat ik dat gedurende de laatste verwickelingen in de raad, waar het soms hoog opliep, bij een aantal mederaadsleden toch wel heb gemist.”

Wat Eddy ook van het hart moet, is dat raadsleden en wethouders door de buitenwacht veelal beoordeeld worden naar aanleiding van hun optreden tijdens een gemeenteraads- of commissievergadering. Wat dan veelal buiten beschouwing blijft is het groot aantal uren van voorbereiding van meerdere dossiers

Doordat hij al lang in de raad zit, is hij al vele jaren ook de nestor van dat gezelschap, wat met zich meebrengt dat door hem bij een gaande en komende burgemeester ook het woord moet worden gevoerd.

Eddy: “Hoewel ik daarvoor altijd nog wel een beetje zenuwachtig ben, gaat mij dat behoorlijk goed af. Het kost mij alleen steeds erg veel voorbereiding om een passende toespraak te houden. Toch vind ik dat leuk om te doen.

Toen ik in 1990 net veertien dagen wethouder was, moest ik als loco-burge-

De brug bij Eembrugge.

De Eem bij Eembrugge.

meester ook een toespraak houden voor dertig Engelse bevrijders. Dat was echt zwaar, want mijn Engels is niet zo vloeiend. Dus, net als een schooljongen, een keer of vijf per dag hardop van papier thuis geoefend. En toen ging het goed, wat uiteraard een hele opluchting was.”

Eddy prijst zich gelukkig dat de standpunten en gedachten van zijn partij DorpsBelang door een fors aantal Eemnessers wordt gedeeld waardoor ze nu (januari) met 3 mensen in de raad zitten

De zorg over zaken als waarvoor DorpsBelang in feite is opgericht is door de jaren heen steeds gebleven en bepaalt nog steeds als een rode draad zijn manier van denken en handelen. En op de vraag waar hij nu uiteindelijk naar streeft en hoe hij dan vindt hoe Eemnes zou moeten zijn of worden antwoordt hij heel eenvoudig: *“Een aantrekkelijk karakteristiek en aardig dorp.”*

En op de opmerking dat alle raadsleden die een andere mening hebben dan hij, in principe toch ook het beste met hun dorp voor hebben, komt Eddy met de reactie dat als sommigen, wat de uitgroei van Eemnes betreft, dan hun zin zullen krijgen het volgens hem geen aardig dorp meer zal zijn.

Belangstelling voor wielrennen, een ware passie.

Eddy is een beschouwend sportliefhebber met naast voetbal (Ajax en Sparta) ook wielrennen.

Eddy: “Ik ben in 1966 nog naar die Europacupwedstrijd Ajax-Liverpool geweest, waar je door de dichte mist haast niks van de wedstrijd zag maar toch was het mooi.”

En waar van huis uit op zondag niet werd gesport of naar sportwedstrijden werd gekeken, werd wel naar de radio en later naar de TV geluisterd en gekeken. En wat Eddy betreft waren dat in de weekenden vooral de verslagen van wielervedstrijden over de Belgische radio met als verslaggever de toen zeer bekende Jan Wouters. Een uitstekende verslaggever met een prachtig taalgebruik.

Verder werden vanuit de krant alle mogelijke klassementen bijgehouden.

De toenmalige nationale vedetten waren Wim van Est en Woutje Wagtmans en later Jan Jansen en Joop Zoetemelk. En van hen hield Eddy precies bij hoe en waar zij reden.

En doordat het bloed nu eenmaal kruipt waar het niet gaan kan, werd luisteren naar al die verslagen al gauw omgezet in kijken naar en werd Eddy toeschouwer van veel grote en belangrijke wielercourses in binnen en vooral ook buitenland. Dat resulteerde ook in het bijwonen van alle jaarlijks georganiseerde wereldkampioenschappen op de weg, waarvan er op elke vijf wedstrijden in Europa ook één in een ander werelddeel wordt gehouden en waarvan hij er inmiddels 28 heeft bezocht. Dat heeft hem al op heel veel mooie plekken gebracht. En door een aantal dagen langer te blijven werd het meestal een echte vakantie-trip. Daarvoor moet natuurlijk wel steeds de reis en het verblijf in hotel worden georganiseerd en wellicht omdat Eddy daar ervaring in heeft, regelt hij dat inmiddels jaarlijks voor een groep van rond de 25 andere wielervanaten.

De eerstvolgende wiel-WK is in Australië en dat is bij nader inzien toch wel een eind weg en Eddy ziet wel wat tegen die lange reis op. De beslissing is dan ook nog niet genomen. Het bloed blijft echter wel kriebelen.

Hoewel Eddy zelf nooit aan wedstrijden heeft meegedaan is de fiets waarmee hij zich eventueel dagelijks voortbeweegt wel een echte.

Eddy: “Doordat ik die sport al lang volg, weet ik er natuurlijk wel wat van. Dat moet echter niet overschat worden. Zo heb ik nog nooit een tourotto gewonnen. Maar het is een prachtige sport om te volgen en het wordt vaak in een gezellige ambiance gehouden.”

Eddy van IJken voelde zich vereerd dat wij een gesprek met hem wilden hebben en voor ons was het een genoegen het resultaat daarvan om te zetten in een verhaal.

Bedankt voor het uitermate plezierige contact en het allerbeste toegewenst.